

L'Avenc

ANY I

NÚMERO 3

PREUS

SUSCRIPCIÓ :1'50 pessetes trimestre

NÚMERO SOLT: 10 cèntims

de la Garrotxa

Portaveu de la Unió Nacionalista Catalana**Son col·laboradors tots els socis d'aquesta entitat**REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ
UNIO NACIONALISTA CATALANA
BANYOLAS

Banyolas 20 de Febrer de 1910

Surtirà els diumenges
Els originals no s' retornen

Unió Nacionalista Catalana

La reunió tinguda'l diumenge passat, va ser una de les mes concorregudes qu'ha celebrat aquesta Societat desde la seva fundació. L'anunci del tema principal que s'havia de discutir, ó sigui, de la proclamació d'un candidat catalanista que lluiti'n aquest districte á les vinents eleccions de Diputats á Corts, va more l'interés d'una gran majoria de socis, que varen assistir á la reunió ab tota puntualitat.

L'acte's va comensar ab un breu parlament de la presidència, exposant l'objecte de la junta, qu'era'l senyalat á la convocatoria y manifestant que no haventhi altre entitat catalanista en tot el districte, la Unió era la que podia y debía ferho.

Inmediatament, D. Salvador Masgrau va fer ús de la paraula pera posar en coneixement de la concurrència que, com á membre del Directori politic-catalanista de la Provincia de Girona, va assistir á la reunió que per tractar d'aquest mateix assumpte, va celebrarse'n el Centre Catalanista d'aquella ciutat. á quin acte hi foren especialment convidats alguns catalanistes del districte de Torroella y qu'en aquella reunió va acordarse presentar á la reelecció al actual Diputat senyor Torras Sampol.

Tots els presents varen mostrarse molt complascuts del acert que demostraren els concurrents á la reunió de Girona acordant per unanimitat, proclamar candidat á la Diputació á Corts pel Districte de Torroella de Montgrí, al ferm catalanista D. Josep Torras Sampol, quin nom es garantia de pau y prosperitat en el districte, prometent tots un decidit apoi á la candidatura de tan gran patri.

Acte seguit va procedirse al nomenament d'una Junta Administrativa que cuidi de la

marxa económica de *L'Avenc de la Garrotxa*, acordantse per aclamació, que la formin els senyors Josep Margarit, Salvador Masgrau y Jaume Saguer.

Catalunya Irredempta

Las patriótiques proposicions d'en Folguera y Duran, acullides ab un esclat de joia en tots els indrets de Catalunya, demanant la cooficialitat de la llengua catalana, l'issament de la senyera barrada en las festas oficials, al costat de la bandera espanyola, en el Palau de la Generalitat catalana y la celebració del concert económico ab l'Estat espanyol, han sigut rebutjades en sa totalitat per la Diputació de Barcelona en la sessió celebrada dimars passat.

Aquest es el fet dolorós qu'ha omplert de fonda pena el cor dels bons patriotes, dels vells lluitadors per la emancipació de la patria opressa, car un poble es esclau, mentres no se li regoneixi oficialment el dret sagrat de fer us de la parla propia en els actes y relacions oficials. Hi ha més, puig com diu'l Dan poble que no honra sa llengua, mereix esser esclau.

La nova a mes de corpendre als fills de Catalunya, ha sorprés a tothom; puig tots, propis y estranys, els qui treballen per son enlaurament y dignificació, com els qui laboren per anorrearla estavan convensuts que las proposicions d'en Folguera serian acceptades integralment y que si alguna modificació s'hi introduia, fora en el sentit de millorarlas.

Del convenciment que respecte a l'aprobació regnava arreu, entre amics y enemics de l'expansió de Catalunya, en tenim dos proves que podriam calificar de documentals, que ens ofereixen dos periódics ben oposats en idees y tendencias, *El Catalá* al Plata, portaveu de la nombrosa colonia catalana que resideix a Buenos Aires y *El Ejército Español* de Madrid. El primer estava tan fermament convensut que las proposicions de l'antic y honorable ex-president de la benemérita *Unió Catalanista*, serian acceptades, qu'en son número, corres-

ponent al 16 del mes passat, al donar compte de sa presentació, donava com un fet l'aprobació, per la qual felicitava a tots els Diputats Provincials de Barcelona. Igual convenciment tenia *El Ejército Español* qu'en la mateixa nit que foren rebutjades las proposicions d'en Folguera, creient que havian sigut aprovades, se desfogava ab la vella cantarella de «los hijos espúrcos de la madre España» y sortia ab l'antic registre que feia temps que no havia sonat de «la hidra del separatismo catalán».

El fet es epítant, ¿no es vritat? Dos publicacions tan distanciadades per la procedencia, esprit y significació coincideixen no obstant en un punt capdal: en la seguretat ab que afirman avans de coneixerho, que las proposicions han sigut aprovades.

Tothom ho creia perque tot induhia a creureho, car ningú podia concebir qu'una corporació catalana, formada por 28 individuos que s diuen autonomistes y de 7 casi autonomistes pogues deixar de fer sevas, afirmacions sadollades de pura catalanitat fetas per un company autonomista, qui tingué al seu costat en la defensa de Catalunya 7 diputats tansols y enfront ¡19!

¿Que qui eran aquets 19? preguntará'l llegendor. Doncs, eran, ¡vergonya fá'l dirho! els regionalistes, caciquistes, carlins y en Pich, l'únic lerrouxista que hi ha en la Diputació barcelonisa.

Aquest conglomerat de regionalistes, caciquistes, carlins y lerrouxistas s'ha hagut de formar precisament, pera contenir el moviment ascensional de la pátria vers la lliberació, puig las proposicions rebutjades no tenian altre sentit ni significació, que la de donar un pas endavant per aquest camí.

Lo qu'ens ha causat mes pena es veure figurar en la conxorxa an els regionalistes, a qui s podia titllar de debilitats y complascencies sospitosas ab el caciquisme, pero que fins ara no havian abandonat el lloc d'honor en la defensa de Catalunya.

Nosaltres qui, com digueren en el primer número, no formem ni en la dreta ni en la esquerra y qu'entendem que l'escisió pertorbará en últim terme la marxa triomfal del catalanisme; nosaltres que considerem companys als regionalistas com an els nacionalistas, hem de confessar, anc que la confessió sigui dolorosa

qu'en l'ocasió present els regionalistas no s'han portat com devian y com teniam dret a esperar de sos antecedents y historia política. La decepció qu'havem sofert en nostres cors de catalans, ferits per sa defecció, ha sigut grossa. ¡Que Deu 'ls hi perdoni 'l mal qu'han fet a Catalunya!

El fet de votar els regionalistas al costat de caciquistas y lerrouxistas ha perjudicat molt la causa de l'orde y del bon sentit polític, que dintre 'l Catalanisme deian ó pretenian representar. L'acte realizat a la Diputació ha sigut antipolític a tot serho y els hi restará forsas, car perderán la confiança dels vells catalanistas qui en gran nombre existeixen que professan idees gubernamentals en punt al sosteniment de l'orde material, pero que a totes sas afeccions mes cares y intimes avantsposan son amor a Catalunya.

Aquestos qui, com nosaltres deploravan l'existencia de dretas y esquerras, quina formació ha escindit l'entranya del Catalanisme; al veure qu'els de la esquerra servan ab mes zel el foc sagrat en el temple de Catalunya s' decautarán cap a l'esquerra, a quin lloc els hi portará indefectiblement son fervent amor patri.

Hem llegit ab tota atenció *La Veru* cercant els motius o raons que tingueren sos amics pera adoptar l'actitut antipatriótica que tots deplorém y hem de confessar ab tota franquesa y sinceritat que no hi hem trovat cap argument seriós, ni tantsols escusa raonable en defensa de la estranya y antipolítica conducta dels regionalistes. Tement que 'ls senyin, ella comensa per cridar fort y avalotar, acusant an els nacionalistas y a tota l'esquerra d'haver tramut una conjure política contra 'ls seus amics. ¡Galdosa defensa y bonica justificació!

Suposem qu' existís la conjura. El fi de la mateixa, no podia esser mes patriótic, baix tots els punts de vista que's miri, perquè'l senyor Folguera, qu'en aquest cas hauria estat t' anima o si's vol l'instrument, ab sas proposicions pretenia tantsol reunis l'adhesió dels regionalistas y demés companys de Diputació pera aplegarlos a tots sota l'arbre sant de la Patria catalana. El diari regionalista intereix una gran ofensa a sos amics, al suposar que

constitueix una conjura política la pretensió d'arrancar dels regionalistes declaracions cate- gòriques y terminants de Catalanisme pur.

Dos detalls ben significatius. El que portá la veu cantant del bloc regionalista-carl-caci- quista-lerrouxista y sostingué casi tot el pes de la discussió en l'històrica sessió, fou 'l caci- senyor Sostres. Defensá a Catalunya ¡punyenta irrissió! sostinguent que la servían millor ells que no 'ls intemperants, com en Folguera y en Sunyol, qui ab sas imprudentes proposicions la pertorban. Els regionalistes no protestaren de la calificació. En Folguera tingué pera les manifestacions d'en Sostres una resposta lapidària: ¡Catalunya ens jutjará a tots! respongué dignament.

Passem a l'altre. Mentres el lerrouxista senyor Pich combatia la proposició en que's demanava la coolicialitat de la llengua catalana, dient qu'era separatista y que provocaria las protestas de las demás regions, que deixarien per aquest fet de comprar els productes catalans, el regionalista senyor Prat de la Riba s'oposava a sa aprovació alegant seria regonei- xer l'oficialitat de la llengua castellana, dintre Catalunya, oficialitat que mai ha tingut de dret, anc que de fet ens l'haigim imposada. L'ideal catalnista es l'oficialitat de la llengua catalana dintre Catalunya.

En Pich la trobava separatista, en Prat poc catalanista y ¡está clar! trobantla dolenta, anc qu'els punts de vista fossin tant diferents, ab dós la rebutjaren.

Els estrema se tocan, esclamá un diputat. El senyor Prat no vota la proposició del senyor Folguera, perque representava—digué —una tranzacció, qu'ell radical, radicalíssim en qüestions doctrinals y de principis no podia admetre.

La Veu fá'l mateix argument. Aquí si qu'hi escau la sentència clàssica: Quos Deus perdere vult, prius dementat.

Se necessita haver perdut el seny o al me- nos la memoria y consqüencies polítiques per fer el senyor Prat an el senyor Folguera l'ar- gument esmentat. En Folguera ha permanescut fidel a las doctrinas de procediment polític se- guidas ab fermesa y constancia dignes d'admi- ració per L'Unió Catalanista. Com tots sabem una santa intransigència informava tote la con- ducta política dels homes de L'Unió. Tothom els coneixia y designava ab una frase gràfica: els homes del Tot ó res. Els que avui 's diuen regionalistas, no conformantse ab aquets pro- cediments y partidaris d' una política posi- tiva, d'evolució gradual pera obtenir conces- sions del poder central, devant del qual se presentan ab l'espina da blincada, com mansos anyells, es separáren de L'Unió y formáren La Lliga. En Prat ha sigut un dels capítostos de la entitat regionalista y fervent apostol de la nova doctrina constructiva, quin principi fonamental es la tranzacció.

Doncs en la famosa sessió fént una giravolta y un salt mortal s'en passa al camp contrari, issant la bandera del Tot ó res. En Prat sab prou bé que ara com ara no es possible conse- guir el TOT; de modo que sense intenció d' ofendrel, creiem qu'es partidari del RES, fiene benci de Catalunya.

Çá viendra com deiem el primer dia, men- tres no manquin catalans sencers, del tremp d' en Folguera que no sentin afeblir llur amor a la Patria y treballin com ell, ab dalé y constan- cia, posant en la tasca totes les energies de l'anima, per la lliberació de Catalunya. Tin- drem indefectiblement, car el mateix progrés evolutiu del temps y desenrrollo de les socie- tats polítiques ens ho tenen portar, plena auto- nomía de la Nacionalitat catalana, regoneixement de la llengua materna, com a oficial y tots els drets iherents a las nacionalitats.

Heu fet bona feina, honorables Folguera y Sunyol y demás catalanistas que votareu les patriòtiques demandes. Catalunya vos en resta agraida. Els 19 que no volgueren juntar sos vots an els vostres, la Patria 'ls oblidará, sino 'ls hi aplica per boca d'en Guimerá la maledic- ció consabude:

Tots son fills de Catalunya,
Ni un tantsols es catalá.

ALBOL.

Reemplás de 1910

Diumenje passat, segóns prevé la Llei,'s celebrá a la sala capitular del Ajuntament, el sorteix dels 49 minyóns, concorrents a l'actual reemplás.

A continuació publiquem la llista de noms dels minyóns y del número qu'els hi va tocar en sort:

- 1 Lluís Torrent Privat
- 2 Joan Torrent Camps,
- 3 Jaume Raverter Roura
- 4 Joaquím Bartí Bramont
- 5 Joaquím Roca Font
- 6 Francisco Vinyolas Comdorri
- 7 Joan Farrer Compte
- 8 Salvador Freixa Franch
- 9 Pere Dalmau Comas
- 10 Josep Busquets Font
- 11 Martiriá Badosa Gratacós
- 12 Isidre Codony Planas
- 13 Joaquím Càrteras Porxas
- 14 Antoni Casomir Colomer
- 15 Estave Corominas Collell
- 16 Bonaventura Verdaguer Pons
- 17 Menció Barceló Casademont
- 18 Jaume Boix Franch
- 19 Salvador Vila Tomás
- 20 Joaquím Palmada Casas
- 21 Serafi Pagés Carbonell
- 22 Tomás Curós Serra
- 23 Miquel Darné Vila
- 24 Domingo Ametller Gratacós
- 25 Enric Estela Corominas
- 26 Esteva Plá Corominas
- 27 Pere Ginesta Illa
- 28 Joan Duran Martí
- 29 Sebastiá Casadevall Congost
- 30 Francisco Puigdemont Serramitjana
- 31 Rafel Vila Paulí
- 32 Lluís Figueras Comas
- 33 Benet Pol Bosch
- 34 Joan Torrent Bosch
- 35 Llorens Canadell Massó
- 36 Martiriá Siqués Serra
- 37 Josep Tarradas Martí
- 38 Miquel Oliveras Compte
- 39 Antoni Soler Serramitjana
- 40 Francisco Roura Puigblanqué
- 41 Jaume Font Romaguera
- 42 Lluís Busquets Comerma
- 43 Enric Gratacós Massanella
- 44 Sebastiá Vinyas Garriga
- 45 Martiriá Padrosa Oliveras
- 46 Paulí Roca Font
- 47 Lluís Bonaventura Arrey
- 48 Joan Bosch Compte
- 49 Eduard Pujol Claus

CURIOSITATS

El secret de la longevitat

¿Quin es el secret pera viure molt? Ab aixó hi han opinions, com ab tot. Chevreul predicaba la frugalitat y el bon

humor.

Victor Hugo va fer gravar á la paret de la seva casa d'Haudeville aquesta fórmula:

«Aixecarse á les sis, dinar á les deu, sopar á les sis, fa viure al home deu vegades deu».

Pera Moltke, el secret de la salut era una gran moderació en totes les coses.

Sir Benjamí Richardson deia: «El que vul- gui viure cent anys no ha de fumar, ni beure, que mengi poca carn, que s'alsi molt dematí y que trevalli lo menys possible ab llum artifi- cial. Que no busqui la fortuna ni s'enfadi may, y que domini els seus ímpetus ambiciosos».

Y els quatre preopinats varen arribar á una edat molt avensada.

De manera qu'ab la práctica demostraren la bondat de la teoria.

El peu de la xina

La costúm de deformar el peu de la dona xina, no hi ha dubte qu'es molt antiga y es dif- ficil trobar l'origen d'aquesta práctica extrava- gant que no 's segueix en cap altre poble.

La tradició atribueix generalment á Li-Yo, príncep del Diang-Sou, la iniciació d'aquesta moda. Aquest príncep va viure per allá el se- gle X ó 'l segle XI. Se'l tenia per molt afemi- nat, ocupantse molt de les seves dones y dedi- cantse á la poesia en lloc d'ajudar al Empera- dor. Y tal vegada també era tocat del ala. Veus'aquí lo que d'ell se conta.

Li-Yo tenia una dona extraordinariament hermosa, á la que volia sobretot pel seu extre- mat mérit de ballarina. Un día el príncep va ten- nir la ocurrencia de fer construir unes colossals flors de lis d'or, de dos metres d'alsada. Les va incrustar de pedres precioses, y després d'ha- berles colcat á un dels salons del seu palau, hi va arreglar pel voltant y per terre, cuadros representant núbols enllumenats pel sol. Fet aixó, va convidar á la seva seductora dona á executar, en aquella decoració tantástica, els seus passos mes graciosos. Pero desitjant veure passar els peus de la ballarina com la lluna pels nubols l'alucinat els havia fet torcer de manera que tinguessiu la elegant corvatura de la mei- tat del astré de la nit. Com era natural, corti- sans qu'habien concorregut á n' aquesta petita festa, varen trobar la idea molt poética, y ab una unanimitat conmovedora, varen imposar aquesta diformitat á les seves dones y á les se- ves filles. La burgesia va seguir a la aristocra- cia, el poble va seguir a la burgesia y la mo- da encare dura.

CONSUMS

Heusaquí lo recaudat per tots conceptes, durant el mes de Janer.

	Ptas. Cts.
Excoaxador	Carns de xais y cabrits sacrificats 5688'10 klg. 853'20
	Carns de porc frescas 18280 kg. 2742'00
	> > > salades 575'66 > 86'35
Vins de taula, 15980 litres..	799'00
> rancis y espumosos 864 litres .	86'40
Vinagre 190 litres..	4'75
Cervesa 107 >	5'35
Alcolfolls y aiguardents 283'80 litres.	169'85
Olis de totes classes 1901 kilos. . .	190'10
Petroli 586 kilos.	58'60
Arrós 4570 kilos.	91'40
Sabó 454'30 kilos.	31'80
Sal 2.711 kilos.	48'80
Conservas de fruitas 31 kilos . . .	3'10
> d'hortalissas y verduras 163 ks.	13'05
Carbó vegetal 64.402 kilos..	257'61
> cok 7.131 kilos.	11'41
Pastas varias 182 >	4'55
TOTAL.	5457'32

La llengua catalana a la Sorbona

Tots els catalans tindrán segurament una gran alegia al saber que la nostra llengua ha sigut oficialment admesa a la Universitat de París.

L'Institut d'Estudis Catalans s'ha compro- més a publicar una obra de crítica literaria es- crita per Mr. Amadée Pagés sobre 'l poeta Ausias March seguida de una edició complerta i ben expurgada de les seves poesies. En ella s'estableix la lectura definitiva, cotejada ab tots els manuscrits coneguts, de les obres del cava- ller valenciá.

Mr. Amadée Pagés volia presentar a la Sorbona'l seu estudi com a Tesis del Doctorat, però com les tesis han de presentarse impre- ses, demanava a l'Institut que li permetés la publicació en francés de la part que havia de servirli per esser admés com a doctor de l' Universitat de París.

L'Institut d'Estudis Catalans admet en el seu Anuari els treballs en qualsevol llengua románica o saxona, però ha entés fins ara que les publicacions en volum separat havien de ferse en la nostra llengua. Devant d'aquesta dificultat i tenint en compte que no fa molt s'havia admés una tesis escrita en provensal, Mr. Amadée Pagés va gestionar que la Sorbo- na rebés a la censura 'l seu estudi escrit en catalá.

Després de molt temps de negociarho Mr. Amadée Pagés ha conseguit que la Sorbona incluis la llengua catalana entre les que serán oficialment admeses per la redacció de les te- sis doctorals. De tot cor felicitem a Mr. Ama- dée Pagés i li agraim com a patriotes lo que ha fet per la llengua que 'ns es comuna, ja que ell es fill del Rosselló aont es parlada pel poble i conreuada literariament.

¿Fins a quant haurem de passar aquí per la vergonya de que la llengua catalana tingui tan- cades les portes de l'Universitat de Barcelona?

AJUNTAMENT

Sessió ordinaria de primera convocato- ria, celebrada 'l día 17 de Febrer de 1910.

Presideix l'arcalde, D. Narcís Franch, assistinthi 'ls regidórs senyors Alsius, Hostench, Malagelada, Boix, Coll, Juan- dó, Ametller y Perpinyá.

Aprovada l'acta de l' anterior, pa- ssan varis comptes a la comissió d'Hi- ssenda, qual comissió dona compte a la corporació de l'estat de la recaudació de Consums, que publiquem per separat, desde'l 8 al 31 de Janer, siguent aprovat. S'aprova igualment un dictámen de la propia comissió, accedint a la celebració d'un concert demanat per sis comer- cians de carbó, pels efectes de la tribu- tació de consums baix el tipo anyal de 1.500 cargas.

S'acorda llogar els baixos d'una casa del carrer d'Alvarez propietat de don- ya Narcisa Dalmau, per establirhi,l ma- gatzém administratiu. El senyor Franch,

al llegir-se'l dictamen de la comisió pro-
posant l'anterior acord, cedeix la presi-
dencia an el senyor Alsius, y se retira de
la sala.

Prés l'acord ocupa novament la pre-
sidencia l'arcalde.

Instancia de D. Francisco Huguet, de-
manant permís pera modificar la fatxada
de la casa núm. 33, del carrer dels Valls
y altre de D. Pere Font, sollicitant per-
mís per edificar dos cases en la plassa
del Dr. Rovira, passant ab els plànols
corresponents a informe de la comisió
de Foment.

S'acorda la adquisició a la Central
de 10 làmparas electricques pera la repo-
sició de l'enllumat públic.

Queda aprovada la liquidació del pre-
supost municipal de 1910.

El senyor Alsius demana, acordantse
de conformitat, l'inclusió en el padró de
la Beneficència municipal del pobre Mar-
tí Coll, socorreguentlo ab un pá de 4 ki-
los setmanal mentres duri la necessitat
que está passant.

S'acorda que la comisió de Gover-
nació estudihi'ls models y cost de pla-
ques pera carros y pera la rotulació
dels carrers y numeració de las casas.

S'acorda requerir al veí del carrer Nou
Cipriá Gimbernat, pera que tregui de llur
casa l'inscripció que hi té a la fatxada,
per constituhir un atentat a l'ornat públic
y de lesa literatura.

NOVES

LOCALS

Mercés.—Les doném molt expressives á to-
tes les entitats y particulars qu'entusiástica-
ment ens han felicitat pel dos primers números
del nostre periodic.

Igualment les doném á tots els qu'han hon-
rat les nostre llistes de suscripció ab el seu
nom y als escriptors qu'han promés colaborar
en aquestes columnes ab el fruit de la seva in-
teligencia.

Aixó 'ms alenta y 'ms farà continuar sense
defalliment la via empresa. Ho repetim: grans
mercés.

Denuncia.—L' Administrador general de
consums va comunicar al senyor Arcalde, y
aquest va denunciarho al Jutjat, que un sub-
jecte de Serinyá anomenat Antoni Pujolar (a)
Baró, que venia de Girona, al passar ab el
carro per davant de la caseta de consums, va
oposarse á que se li registrés el vehicol, ame-
nassant ab la tralla al guarda Ramón Moli.

Malalta.—A primers d'aquesta setmana va
ser viaticada la senyora mare del nostre bon
amic don Joaquim Hostench. Li desitjém un
prompte y complet restabliment.

Visites.—Han visitat la nostre Redacció
els següents periódics:

La Veu de Catalunya, diari de Barcelona;

Tradición y Progreso, quinzenal de Banyolas;
Ciutat, setmanari d'Olot; *La Costa de Llevant*,
setmanari de Canet de Mar; *Sang Jova*, setma-
nari de S. Feliu de Llobregat; *La Font Nova*,
setmanari de Camprodón; y *Cu-cut!* setmana-
ri de Barcelona.

A tots élls els saludém coralment, esta-
blinhi ab molt gust el cambi.

Atenció.—Cridem la de la comisió muni-
pal de Foment, e fi de que estudií ab deten-
iment, el projecte de modificació de la linia de
conducció eléctrica y que cridi'a una persona
técnica, per lo qual ja está facultat per l'Ajunt-
ament pera que ilustri sobre tots els punts
qu'abarca 'l projecte, Tingui present avans de
dictaminar, lo succet ab la concessió, ab quin
contracte 'l municipi queda lligat de mans y
peus, a disposició de l' Empresa. Fem extensi-
va la recomenació a tots els regidors.

Funerals.—El día 16 d'aquest mes, varen
celebrarse á Cantallops solemnes funerals en
sufragi de l' ánima de la qu'en vida fou donya
Concepció Verdaguier y Masgrau, mare del
nostre bon amic D. Guillém Vilar, y avia polí-
tica del company D. Jacinto Masgrau. A n'ells
y el reste de la familia, els hi enviém la ex-
pressió del nostre condol.

El Diputat per aquest Districte.—Per con-
ducte fidedigne, sabém que 'l senyor Torras
Sampol farà una visita als seus amics de Ban-
yolas, un dia de la setmana entrant.

Vacant.—La *Gaceta de Madrid* ha anunciat
ja la vacant de Metje-Director del Establiment
de banys d'aquesta vila.

El tranvía á vapor.—Tenim la satisfació de
comunicar als nostres llegidors que 'ls engi-
nyers de la companyia del tranvía del Baix
Empordá qu'estudien la linia qu'ens ha d'unir
ab Girona, han treballat molt en la feina que
se'ls hi ha confiat, doncs actualment ja son
aprop de Cornellá, lo que fa creure que dintre
alguns dies, ja arribarán á Banyolas donant
per acabats els seus estudis.

Subasta.—Dintre pocs dies s'anunciará la
subasta del rebaixement del terreno d'un dels
costats del Passeig de l' Industria. Les condi-
cions de la subasta quedarán exposades á la
Secretaría del Ajuntament.

Comiat.—El dimars passat va despedirse de
nosaltres l'estimat amic y compatrici D. Joan
Riera y Vilarnau, qui havia permanescut al-
guns dies en aquesta vila per atendre á la seva
salut. Desitjém que l'estada á Banyolas li hagi
sigut profitosa.

De la Comarca

Un suscriptor de Besalú, ns comunica que
d'un magatzém de draps que D. Pere Musque-
ra Solé, té al carrer del Compte Tallaferró, els
lladres varen emportarsen género per valor de

50 pessetes, sospitantse d'un pobre transeunt
que va marxar aquell mateix día.

**

El dissabte passat va morir á San Miquel
de Campmajor, D. Alfons Rovira, darrer des-
cendent directe que quedaba del célebre Doc-
tor Rovira, á qui Banyolas va homenatjar so-
lemnialment el día 26 del Desembre últim pel
heroisme que va demostrar en la guerra de la
Independencia, en defensa dels interessos de
aquesta comarca.

D. Alfons Rovira, tenia 50 anys d'edat y
era solter. D. E. P.

**

A un vehi de Serinyá anomenat Bartomeu
Vidal, un altre vehi li va donar alguns cops de
bastó que li ocasionaren una ferida al cap sen-
se importancia y un altre molt greu, al bras
dret.

**

Aquesta setmana va estar á Figueras, el di-
putat á Corts per Vilademuls D. Manel de Bo-
farull, acompanyat del seu fill, rebent comi-
ssions de la majoria dels pobles del districte.

Se dona per segur qu'en les vinentes elec-
ccions, el candidat será el fill Bofarull, en lloc
del pare.

**

El senyor Gobernador de Girona, ha apro-
vat els arbitris extraordinaris de la parroquia
de Besalú.

**

A Bácsara, varen detenir un jove de Sant
Feliu de Guixols, anomenat Agustí Cost, que
va marxar de casa seva emportantsen 20 pes-
setes y robant una bicicleta d'un vehi de Gi-
rona. Va ser posat á disposició del Jutjat.

**

Diuen de Mieras que va calarse foc á un
bosc d'una finca del vehi de Banyolas D. Agus-
tí Barceló. Els danys ocasionats, sembla que
no son de gran importancia.

**

El doctor Murna, aspirant á candidat á la
Diputació á Cots per aquest Districte, va donar
una conferencia á La Escala, per l' istil de la
donada á Banyolas Tot es inútil. *Ya te conozco
bacalao.....*

Plat de la setmana

Truita á la francesa

Bats els ous, afeginhi una mica d'aigua
freda pera que's fassi millor la barreja y ado-
bantlos ab sal y pebra en proporció. Tiras a la
paiella llart ó mantega fresca, y quan s' hagi
enroentit, hi deixas anar els ous batuts, reme-
nantlos fins que's prenguin, aixecant aleshores
la truita d'un costat ab la tulla d'un gabinet.

Aleshores s' hi afegeix llart ó mantega, y
quan s' hagi fos, se plega la truita pel mitj y
s'arrodoneixen las puntas inclinant la paiella,

despres de lo qual se tomba la truita á la plata
pera servirla. Totes aquestes operacions s' han
de fer ab molta lleugeresa, á fi de que la truita
estigui al punt de cocció que's necessita.

Salsa maionesa

Se posen en una tassa gran dos rovells
d'ou, s'hi tira de gota en gota oli ben bó, se
remena ab una cullera de fusta sempre pel ma-
teix costat y ab la mateixa má, y quan la salsa
está ben lligada, s' hi posa un pols de sal, altre
de pebre y una cullerada de vinagre.

Aquesta salsa serveix pera cobrir pollastres
peix, col-y-flor ó patatas cuitas, partidas pel
mitj ó á talls.

Registre Civil

Inscripcions verificades desde

1 dia 10 al 17 del present mes

Naixements.—Amadeu Duran y Nadal, fill
de Josep y Dolors.

Defuncions.—María Aradas y Bramon, viu-
da, de 76 anys a causa de broncopneumonia;
Esteva Corominas Dalmáu viudo, 84 anys, de-
bilitat senil; Bonaventura Puigvert Camps, viu-
do, de 83 anys, broncopneumonia; Narcís
Tresserras y Coderch, de 7 anys, broncopneu-
monia; Josep Tapis y Fábrega, viudo, de 74
anys; broncopneumonia; Pere Pagés Tubert,
de 1 mes; bronquitis aguda.

Matrimonis.—Pere Varela Sieyro, solter,
ab Petronilla Sala y Puigdevall, soltera.

Mercat de Banyoles

Dia 16 de Febrer de 1910

Blat.	de 19'50 á 20'00	ptas. qtra.
Mestall.	> 18'00 á 19'00	> >
Ordi.	> 12'00 á 12'50	> >
Ciyada.	> 8'50 á 9'00	> >
Blat de moro.	> 13'00 á 13'50	> >
Fabes.	> 14'50 á 15'00	> >
Monjetes.	> 26'00 á 26'50	> >
Fabons.	> 15'00 á 16'00	> >
Vesses.	> 15'50 á 16'00	> >
Llobins.	> 7'50 á 8'00	> >
Mill.	> 13'00 á 13'50	> >
Panís.	> 11'50 á 12'00	> >
Fajol.	> 13'50 á 14'00	> >
Alls.	> 0'00 á 0'00	> fore.
Ous.	> >	> á 1'15 > dna.
Oli.	> >	> á 13'00 > mallal

DALMÁU CARLES Y COMP.—GIRONA.

Gran Hotel del Comers

Carrer Albareda, núm. 5.--GIRONA

Propietari: D. Antonio Vallvé Serra

Corresponsals en las principals Fondas d'Espanya

Aquesta espaciosa FONDA, situada en la part plana y central de l'immortal ciutat, té 50 habitacions ab tot el confort modern, amobladas ab el gust y llimpiesa que requereix un Hotel de primer orde, tinguent ademés quarto de banys y duxas, llum eléctrica y timbres en totes las dependencias y un caudal d'aiga potable, inmillorable y de reconeguda fama entre 'ls hidròlegs.

Cuina espanyola y francesa
JARDI

MENJADOR D'ESTIU

Se serveix a la carta y cuberts. Aquests desde 2 pessetes per munt.

Abonos mensuals, ab habitacions, desde 100 pessetes

Banquets, Bateigs, Casoris, Lunchs y Refrescos á preus módics y convencionals y en locals especials.

An els turistas, viatjants, jurats, chors, comisions, congressistes y colegials sels hi concedeixen y fan preus especials.

A l'arribada dels trens hi ha omnibus de la casa y cotxes de lloguer, á preus reduits del **HOTEL DEL COMERS.**

Servei de personal triat

Garage

INTÉRPRETES Y COMISIONISTAS

Fábrica de anissats y licors

Vins del País

— DE —

Fills de Pere Malagelada

Carrer de Sta. Maria.

BANYOLAS

Xacolats TORRENT

Casa fundada en 1780. Puresa Garantida.
Proveïdors de la Reial Casa.

Premiada en distintas Esposicions.

Classes especials pera colegis y comunitats religioses. Especialitat en la fabricació de xocolats fins ab canyella y vainilla.

Despatx central: Escribanias, 8.—BANYOLAS

DISPONIBLE

Ferreteria, quincalleria y obradors de llauneria

de

Jaume Saguer y Barceló

Plassa Constitució, 1, y Mercadal, 1

Complert variat assortit en ferramentas pera la construcció d'obras, llits metálics y **sommiers** de tots sistemas, objectes de cuina, cuberts y anivets, teixits metálics, espina y filferro de tots gruixus y tót lo pertinent al ram.

Instalacions pera gas y aiga.

Canal de plom, planxas aplomades galvanisades y de sinc, vidres plans, baldoses, baldoselles y carburo de calci.

Especialitat en gasometres perfeccionats y llàmparas portatils.

Administració de las aigas potables d'aquesta vila.

Preus econòmics.

Tenda LA CONCEPCIÓ

- de -

Gran assortit de perfumeria

JOAN PUJOL

TURERS, 8